

บทความวิชาการ

Functional Foods กับผลิตภัณฑ์อาหารหมัก

เรียบเรียงโดย สุภาพร พงษ์มณี¹

แต่เดิมเราให้ความสนใจในเรื่องของการกินอาหารให้ครบ 5 หมู่ และการได้รับสารอาหารที่ครบถ้วน ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน วิตามิน และเกลือแร่ การได้รับปริมาณอาหารและพลังงานเพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย ปัจจุบันกระแสของความใส่ใจในเรื่องสุขภาพมีมากขึ้น อีกทั้งมีหลักฐานการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ที่ระบุว่าอาหารหรือสารอาหารบางชนิดมีผลต่อระบบการทำงานของร่างกาย ทำให้ผู้บริโภคมีความตื่นตัวกับการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย จึงเกิดผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Neutraceutical Foods) และการเติมแต่งสารอาหารต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพลงในผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มเป็นจำนวนมาก หรือที่เรียกกันว่า อาหารเพื่อสุขภาพ (Functional Foods)

Functional Foods คืออะไร

คำว่า "Functional Foods" บัญญัติขึ้นครั้งแรกโดยประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1980 โดยหน่วยงานด้านสุขภาพของรัฐบาลญี่ปุ่น จากแนวคิดว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรนอกจากทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้นแล้วประชากรสูงอายุนั้นจะต้องแข็งแรงด้วย โดยการพัฒนาคุณภาพอาหารซึ่งทุกคนต้องรับประทานในชีวิตประจำวันอยู่แล้วให้มีสมบัติในการป้องกันรักษาโรคหรือเพื่อใช้อาหารแทนยานั่นเอง

Functional Foods คืออาหารที่มีองค์ประกอบของสารอาหาร (biologically active components) ซึ่งมีผลดีต่อสุขภาพ ต่อระบบการทำงานของร่างกายหรือจิตใจ อาทิ เช่น มีผลในการลดความเสี่ยง ป้องกัน หรือชะลอการเกิดโรคร้ายแรง เช่น โรคหัวใจ โรคมะเร็ง

ภาวะมีคอเลสเตอรอลสูง (cholesterol) โรคกระดูกพรุน ฯลฯ หรือเพื่อการสร้างเสริมระบบภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ [1, 2, 3]

อาหารหลายชนิดก็มีสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพตามธรรมชาติอยู่แล้ว หรือมีคุณสมบัติเป็น Functional Foods ได้แก่ ถั่วเหลือง ผัก ผลไม้ อาหารหมัก (อาหารที่มี probiotics) เป็นต้น จากแนวคิดของ Functional foods ตลอดจนแนวโน้มของผู้บริโภคที่ตระหนักในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มเพื่อรักษาสุขภาพ จึงทำให้มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มหลากหลายมากขึ้น ในอุตสาหกรรมอาหารมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มโดยการเติมสารอาหารต่างๆ ที่ระบุว่าส่งผลต่อการทำงานของร่างกาย เช่น การเติมวิตามิน เกลือแร่ โยโยอาหาร (dietary fibre) ลงในอาหารและเครื่องดื่มหลายชนิด (ตารางที่ 1) การเติมแคลเซียมในเครื่องดื่ม การเติม DHA หรือน้ำมันปลาในนมสำหรับเด็กและเด็กเล็ก การเติมไอโอดีนหรือ DHA ในไข่ไก่ การเสริมไอโอดีนในเกลือสมุทร การเสริม L-Carnitine ซึ่งมีสมบัติคล้ายวิตามินลงในอาหารหรือเครื่องดื่มเพื่อช่วยในการเผาผลาญไขมันให้เป็นพลังงานในขณะออกกำลังกาย [4] การเติมโยโยอาหาร และ/หรือ โอลิโกฟรุคโตส ลงในนมของเด็ก เพื่อช่วยให้การทำงานของระบบขับถ่ายดีขึ้น ทำให้เกิดการกระตุ้นการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์บีฟิโดแบคทีเรียที่มีประโยชน์ในลำไส้ใหญ่ หรือ อาหารเข้าธัญพืชของอเมริกาที่มีการเติมซิลเลียม (psyllium) ซึ่งเป็นธัญพืชที่มีเส้นใยมาก โดยมีการระบุว่าสามารถช่วยลดคอเลสเตอรอลได้ เป็นต้น

suphapornp@yahoo.com

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
Department of Food Technology, Faculty of Science, Siam University

ตารางที่ 1 ตัวอย่างของ Functional Foods

FUNCTIONAL FOODS	ส่วนประกอบที่แอคทีฟ (biologically active components)	การออกฤทธิ์/เป้าหมาย
โยเกิร์ต/ น้ำตาล	โพรไบโอติกส์ : จุลินทรีย์ในกลุ่มของแลคติกแอซิดแบคทีเรีย ได้แก่ แลคโตแบซิลลัส บิฟิโดแบคทีเรีย เป็นต้น พรีไบโอติกส์ : สารอาหารที่ร่างกายไม่สามารถย่อยได้ แต่มีผลกระตุ้นการเจริญของแบคทีเรียในลำไส้ใหญ่ เช่น อินนูลิน และโอลิโกฟรุคโตส เป็นต้น	ทำให้การทำงานของลำไส้เป็นไปอย่างเหมาะสมและรักษาสมดุลของจุลินทรีย์ในระบบทางเดินอาหาร
เนยเทียม(Margarines)	สเตียรอยด์และสแตนอลเอสเทอร์ จากพืช (plant sterols and stanols esters)	ลดปริมาณคอเลสเตอรอลตัวร้าย (LDL-cholesterol) ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ
ไข่ไก่เสริมโอเมกา-3	กรดไขมันโอเมกา-3	ควบคุมความดันโลหิตสูง และกระบวนการเมตาบอลิซึมของไขมัน

ที่มา : (2)

ต่อมาได้มีการนำคำว่า Functional Foods ไปใช้อย่างแพร่หลายและผิดไปจากความหมายเริ่มต้น โดยใช้เรียกอาหารที่มีการเติมสารอาหารต่างๆ ลงไปว่า Functional Foods โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าสารนั้นมีผลต่อการป้องกัน ลดความเสี่ยง หรือ ชะลอการเกิดโรคอันตรายต่าง ๆ เช่น โรคหัวใจ หรือมะเร็งหรือไม่ เพียงแต่เป็นอาหารที่ดีต่อสุขภาพ หรือ การเติมโซเดียมหรือเกลือแร่ต่างๆ แต่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพหรือไม่ เช่น ปริมาณโซเดียมหรือเกลือแร่ไม่เหมาะสม อีกทั้งยังโฆษณาเกินจริงถึงคุณสมบัติของสารที่เติมลงไป โดยปราศจากเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ นอกจากนี้สารอาหารบางชนิดที่มีการใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร ผู้ผลิตมีการกล่าวอ้าง (claim) ว่าเมื่อรับประทานอาหารที่เติมสารชนิดนั้นๆ แล้วสามารถช่วยให้ระบบการทำงานของร่างกายดีขึ้น ทั้งที่อาจจะยังไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนก็ได้ เช่น บริษัทผู้ผลิตอาหารได้วางตลาดผลิตภัณฑ์ที่ลดปริมาณไขมัน คอเลสเตอรอล และกล่าวอ้างถึงประโยชน์ของอาหารที่มีปริมาณคอเลสเตอรอลต่ำ แต่ทั้งนี้ในทางวิทยาศาสตร์เองก็ยังไม่มีความชัดเจนถึง

ประโยชน์ของอาหารนั้น อีกทั้งในแต่ละประเทศ เช่น ยุโรป อังกฤษ แม้กระทั่งญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศที่มีผลิตภัณฑ์อาหารประเภท Functional Foods จำนวนมากก็ยังคงขาดกฎหมายหรือมาตรฐานในการรับรองผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1991 ประเทศญี่ปุ่น (ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มการใช้คำว่า Functional Foods) โดยกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ (the Ministry of Health and Welfare) ต้องการแยกความแตกต่างระหว่าง Functional Foods ในท้องตลาดและอาหารที่มีการเสริมสารอาหารที่มีผลดีต่อสุขภาพหรือลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคร้ายแรง และเพื่อปกป้องผู้บริโภคจากการกล่าวอ้างถึงสรรพคุณของอาหารเกินจริง จึงกำหนดลักษณะของอาหารที่มีผลดีต่อสุขภาพหรือลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคร้ายแรง ในคำใหม่ว่า FOSHU (Food For Specified Health Use) เพื่อให้แตกต่างจากอาหารประเภท Functional Foods ในท้องตลาด โดยอาหารที่จะระบุว่าเป็น FOSHU ที่ฉลากได้ต้องได้รับการรับรองจากกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการของญี่ปุ่นเท่านั้น โดยมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ยืนยันได้ว่าสารอาหาร

ที่เติมลงไปในการอาหารนั้นมีผลต่อสุขภาพหรือลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคตามที่ระบุจริง เช่น โตชู 120 (Tochu 120) เป็นเครื่องดื่มซึ่งผสมสารสกัดจากใบโตชู มีฤทธิ์ช่วยในการลดความดันโลหิต ผลิตโดยบริษัท ฮิตาชิ โซเซน ได้รับการรับรอง FOSHU ในปี ค.ศ. 1996 สามารถแสดงฉลากว่าเครื่องดื่มนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความดันโลหิตสูงได้ ทั้งนี้ตั้งแต่ปี 1991-1998 มีอาหารที่ได้รับ FOSHU เพียง 126 ชนิด หรือประมาณ 15% ของอาหารทั้งหมด แต่ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิของปี 1998 ญี่ปุ่นก็ลดหลักเกณฑ์ความเข้มงวดในการขอรับรอง FOSHU ลง เป็นต้นว่าเอกสารทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นของสปอนเซอร์ผลิตภัณฑ์นั้นก็สามารถใช้อ้างอิงได้ หรือยืดอายุการให้การรับรอง FOSHU จากสี่ปีเป็นไม่มีวันหมดอายุ เป็นต้น

ประเทศสหรัฐอเมริกายินยอมให้มีการกล่าวอ้างว่าผลิตภัณฑ์อาหารนั้นลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคได้ แต่ต้องได้รับการรับรองจากองค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกา หรือ USFDA โดยต้องมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ประกอบการขออ้างอิงนั้น ส่วนสหภาพยุโรปจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ใน Functional Foods (European Commission Concerted Action on Functional Food Science in Europe (FUFOSE) โดยให้การสนับสนุนการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับ Functional Foods ที่กล่าวอ้างในแง่สุขภาพใน 2 รูปแบบ ได้แก่ Type A คือผลิตภัณฑ์ที่กล่าวอ้างว่ามีผลในการเพิ่มหรือเสริมหน้าที่การทำงาน เช่นการเจริญ การพัฒนาร่างกายต่างๆ ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ไม่ต้องมีหลักฐานยืนยันเกี่ยวกับพยาธิสภาพของโรค เช่น โอลิโกฟรุคโตสสามารถเพิ่มการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ในลำไส้ได้ และ Type B คือผลิตภัณฑ์ที่กล่าวอ้างว่าสามารถลดความเสี่ยงของโรคได้ เช่นอาหารที่มีไฟเลท สามารถลดความเสี่ยงของสตรีที่จะมีทารกที่มีความผิดปกติของระบบประสาท เป็นต้น [1,2]

Functional foods กับอาหารหมัก

อาหารหมักคือผลิตภัณฑ์อาหารที่ผ่านการหมักโดยจุลินทรีย์ เช่น ยีสต์ หรือแบคทีเรีย ทำให้มีภาวะความเป็นกรดสูงขึ้น ปริมาณแอลกอฮอล์สูงขึ้นซึ่งยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์อื่นได้ ซึ่งมีผลในการถนอมอาหาร ทำให้ลักษณะของอาหาร คุณค่าทางโภชนาการเปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ มีปริมาณโปรตีนสูงขึ้น มีสารพิษลดลง เช่น การหมักถั่วเหลืองมีผลทำให้ตัวยับยั้งทริปซิน (trypsin inhibitor) ลดลง เป็นต้น [5]

ผลิตภัณฑ์อาหารหมักจัดเป็น Functional foods ชนิดหนึ่ง เนื่องจากมีรายงานว่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพและมีผลในการป้องกันรักษาโรคได้ อาหารหมักเกิดจากการหมักด้วยรา ยีสต์ หรือแบคทีเรีย โดยเฉพาะแบคทีเรียที่สร้างกรดแลคติก (Lactic acid bacteria) หรือจุลินทรีย์พวกโปรไบโอติกส์ (Probiotics) ซึ่ง FAO/WHO ให้ความหมายของโปรไบโอติกส์ว่า “จุลินทรีย์ที่มีชีวิตซึ่งหากบริโภคเข้าสู่ร่างกายในปริมาณที่เพียงพอและก่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพ” [6] อาหารหมักด้วยจุลินทรีย์แลคติกที่รู้จักกันดี ได้แก่ผลิตภัณฑ์นมหมัก ทั้งนมเปรี้ยว และ โยเกิร์ต ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขของไทย ฉบับที่ 248 พ.ศ. 2548 เรื่องนมเปรี้ยว จัดนมเปรี้ยวเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ โดยแบ่งนมเปรี้ยวออกเป็น 5 ประเภทตามชนิดของจุลินทรีย์ที่ใช้ในการหมัก คือ โยเกิร์ต นมเปรี้ยวแอซิโดฟิลัส นมเปรี้ยวเคเฟอร์ นมเปรี้ยวคูมิส และนมเปรี้ยวที่ได้จากการหมักด้วยจุลินทรีย์ที่แตกต่างจากนมเปรี้ยวทั้งสี่ชนิดแรก ทั้งนี้กำหนดให้มีปริมาณจุลินทรีย์มีชีวิตในนมเปรี้ยวที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อมีไม่น้อยกว่า 10,000,000 โคโลนีต่อกรัม [7] นอกจากนมหมักแล้ว ผลิตภัณฑ์อาหารหมักจากเนื้อสัตว์และพืชยังเป็นที่นิยมในประเทศทางซีกโลกตะวันออก อาทิ เช่น ปลาหมัก ปลาร้า แหนม ไส้กรอกหมัก ไส้กรอกอีสาน น้ำปลา หรืออาหารหมักจากถั่วเหลือง เช่น มิโซะ ซึอิ้ว เต้าเจี้ยว อีกด้วย

แบคทีเรียแลคติกหรือโปรไบโอติกส์ได้รับการยอมรับ และใช้ เป็น สารกันเสียทางชีวภาพ

(biopreservative) เป็นเวลานาน โดยมีผลต่อการรักษาสมดุลของระบบทางเดินอาหาร ส่งเสริมการเจริญของจุลินทรีย์ประจำถิ่น (microflora) ในลำไส้ Metchnikoff เป็นผู้พบว่า การบริโภคนมหมักจะมีผลดีต่อจุลินทรีย์ประจำถิ่นในลำไส้ [8] แบคทีเรียแลคติกสามารถเจริญในระบบทางเดินอาหารที่มีฤทธิ์เป็นกรด ทนต่อน้ำดีและสามารถยึดเกาะกับผนังลำไส้เล็กเพื่อเพิ่มจำนวน และคงอยู่ในสภาพที่มีชีวิตได้ นอกจากนี้ได้มีการศึกษาการใช้โปรไบโอติกส์ในการป้องกันโรค เช่น Young และ Huffman ศึกษาการใช้จุลินทรีย์แลคติกในการป้องกันโรคท้องร่วงจากเชื้อ *Clostridium difficile* ภายหลังจากได้รับยาปฏิชีวนะเพื่อรักษาโรคระบบทางเดินหายใจในเด็กอายุเฉลี่ย 4.5 ปี ในประเทศฟินแลนด์ พบว่าเด็กที่ได้รับ *Lactobacillus GG* วันละสองครั้งมีโอกาสดังกล่าวเกิดท้องร่วงเพียง 5% ในขณะที่เด็กที่ไม่ได้รับโปรไบโอติกส์จะมีโอกาสเกิดท้องร่วงถึง 16% [9] นอกจากกรดแลคติกที่แบคทีเรียแลคติกสร้างออกมาซึ่งมีผลในการยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ก่อโรคแล้ว แบคทีเรียแลคติก ยังสร้างสารเมตาบอไลต์ (secondary metabolites) อื่นๆ เช่น วิตามินต่างๆ วิตามินบี โฟเลซิน (Folacin) หรือสารประกอบระหว่างกรดโฟลิกและวิตามินบี 11 ซึ่งมีผลในการป้องกันความผิดปกติของระบบประสาท ความเสี่ยงในการเป็นโรคหัวใจ และมะเร็งบางชนิดได้ [10]

ต่อมาได้มีการศึกษาพบว่าแบคทีเรียแลคติกในผลิตภัณฑ์อาหารหมักหลายชนิดมีสมบัติเป็น Functional foods โดยนอกเหนือจากการออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินอาหารแล้ว ยังมีความสามารถในการสร้างสารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidants) และกระตุ้นเซลล์สร้างภูมิคุ้มกันโรคในคนและสัตว์ได้ จากการศึกษาการหมักปลาแมคเคอเรลด้วยแบคทีเรียแลคติกสองชนิด ได้แก่ *Pediococcus pentosaceus* L และ *Pediococcus pentosaceus* S ของ Li-Jung Yin, Ya-Lin Tong และ Shann-Tzong Jiang พบว่าสารละลายโปรตีนจากปลาแมคเคอเรลที่ย่อยด้วยเอนไซม์โปรตีเอสจาก *Aspergillus oryzae* และนำไปหมักด้วยแบคทีเรีย

suphapornp@yahoo.com

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
Department of Food Technology, Faculty of Science, Siam University

แลคติก *Pediococcus pentosaceus* L และ S เป็นเวลา 48 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 48 องศาเซลเซียส มีผลยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ประจำถิ่นและจุลินทรีย์ก่อโรค เช่น *Enterobacteriaceae Staphylococcus* และ *Pseudomonas* ได้ นอกจากนี้ยังพบว่าปลาแมคเคอเรลที่ผ่านการย่อยและหมักด้วยจุลินทรีย์แลคติกสามารถกระตุ้นการเจริญของเซลล์ไฮบริโดมา HB4C5 ซึ่งเป็นเซลล์ที่สร้างภูมิคุ้มกันโรคในมนุษย์ และเพิ่มการสร้างสารต้านอนุมูลอิสระด้วย [11,12]

นอกจากอาหารหมักจากเนื้อสัตว์แล้วอาหารหมักจากพืชก็พบว่ามีผลในแง่ของ functional foods ด้วย เช่น นมถั่วเหลืองหมัก (Fermented Soymilk) ซึ่งมีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากถั่วเหลืองเป็นอาหารที่มีโปรตีนสูง ไม่มีคลอโรสเตอรอล กลูเตนและน้ำตาลแลคโตส ทำให้เหมาะกับผู้ที่ไม่สามารถย่อยแลคโตสได้ (lactose-intolerant consumer) และผู้รับประทานมังสวิรัต มีการศึกษาพบว่านมถั่วเหลืองที่ผ่านการหมักด้วยแบคทีเรียแลคติกที่คัดเลือกแล้วสามารถเจริญในนมถั่วเหลืองได้ สามารถเพิ่มจำนวนเม็ดเลือดขาวชนิดฟาโกไซท์ (phagocytic index) และกระตุ้นระบบภูมิคุ้มกันที่มีมาแต่กำเนิด (innate immune response) ในหนูทดลองได้ นอกจากนี้นมถั่วเหลืองหมักที่ผ่านความร้อนแล้วก็ก่อให้เกิดผลในการกระตุ้นระบบภูมิคุ้มกันเช่นเดียวกันแต่ไม่มีผลทำให้น้ำหนักตัวของหนูลดลงเหมือนนมนมถั่วเหลืองหมักที่ไม่ผ่านความร้อน [13]

บทสรุป

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ดังคำโบราณที่ว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” เรามีผลผลิตทางการเกษตรมากมายทั้งพืชผัก ปลา น้ำจืด ปลาน้ำเค็ม ทำให้มีการถนอมอาหารด้วยกระบวนการต่างๆ รวมทั้งการหมัก เช่น ปลาร้า น้ำปลา แหนม ไส้กรอกอีสาน ผักกาดดอง เป็นต้น การศึกษาทางวิทยาศาสตร์ว่าอาหารหมักมีผลต่อกระบวนการทำงานของร่างกาย โดยการเพิ่มภูมิต้านทานโรคแก่ร่างกายเป็นการยืนยัน

ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในด้านการใช้อาหารเพื่อป้องกันและรักษาโรค ซึ่งเป็นศาสตร์เก่าแก่ของบรรพบุรุษในเอเชีย แต่ทั้งนี้ควรมีการศึกษาผลของอาหารหมักของไทยต่อการเป็น functional foods เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่อาหารหมักของไทยในตลาดโลกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] CSPI reports International Functional Foods: Public Health Boon or 21st Century Quackery, April 2006 URL: www.cspinet.org/reports/functional_foods/japan
- [2] Backgrounder on Functional Foods, Dec 2005 URL: www.eufic.org/en/quickfacts/functional_foods.htm
- [3] Contor L. 2001. Functional food science in Europe. *Nutr Metab Cardiovasc Dis.* 11(4 Suppl):20-23.
- [4] Asia Pacific Food Industry. Sep-Oct 2004 vol.2 No.9,
- [5] Lorraine L. Niba. 2003. The relevance of biotechnology in the development of functional foods for improved nutritional and health quality in developing countries. *African Journal of Biotechnology* Vol. 2(12). pp. 631-635
- [6] FAO/WHO: Report on joint FAO/WHO expert consultation on evaluation of health and nutritional properties of probiotics in food including powder milk with live lactic acid bacteria. 2001. URL: <http://www.fao.org/es/ESN/Probio/probio.htm>.
- [7] ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 248 พ.ศ. 2548 เรื่องนมเปรี้ยว
- [8] Metchnikoff E. 1907. The prolongation of life. In suphapornp@yahoo.com
- [9] Young, R.J. and Huffman, S. 2003. Probiotic use in children. *Journal of Pediatric Health Care. PHC Original Article.* 278 Vol. 17(6)
- [10] Stanton, C., Ross, R.P., Fitzgerald, G.F. and Sinderen, D.V. 2005. Fermented functional foods based on probiotics and their biogenic metabolites. www.sciencedirect.com *Current Opinion in Biotechnology* 16:198-203
- [11] Yin, L.J. Tong, Y.L. and Jiang, S.T. 2005. Improvement of the Functionality of Minced Mackerel by Hydrolysis and Subsequent Lactic acid Bacterial Fermentation, *Journal of Food Science.* 70 (3):M172-M178
- [12] Yin, L.J. Tong, Y.L. and Jiang, S.T. 2005. Effect of Combining Proteolysis and Lactic Acid Bacteria Fermentation on the Characteristics of Minced Mackerel, *Journal of Food Science.* 70(3): S186-S192
- [13] Leblanc, J.G., Garro, M.S., Savoy De Giori, G. and Font De Valdez, G. 2004. A Novel Functional Soy-based Food Fermented by Lactic Acid Bacteria: Effect of Heat treatment. *Journal of Food Science.* 69(8): M246-M249

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม